

בראשית פרק ז

(יב) ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף:
 (יג) ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב:
 (יד) וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה:
 (טו) ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף:
 (טז) ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף:
 (יז) ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא:
 (יח) ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גוינתו ואדמתנו:
 (יט) למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם:
 (כ) ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה:
 (כא) ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו:
 (כב) רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם:
 (כג) ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה והא לכם זרע וזרעתם את האדמה:
 (כד) והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם:
 (כה) ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה:
 (כו) וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה:
 (כז) וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד:

שמות פרק ג

(טו) ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל ה' אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר:
 (טז) לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם ה' אלהי אבותיכם נראה אלי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים:
 (יז) ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבוסים אל ארץ זבת חלב ודבש:
 (יח) ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו ה' אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה לה' אלהינו:
 (יט) ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה:
 (כ) ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבם ואחרי כן ישלח אתכם:
 (כא) ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו ריקם:
 (כב) ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים:

שמות פרק ה

(א) ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר ה' אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר:
 (ב) ויאמר פרעה מי ה' אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את ה' וגם את ישראל לא אשלח:
 (ג) ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה לה' אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב:

שמות פרק ו

(כא) ויקרא פרעה אל משה ולאחר ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ:
 (כב) ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים זבחה לה' אלהינו הן זבחה את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו:
 (כג) דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו לה' אלהינו כאשר יאמר אלינו:
 (כד) ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם לה' אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי:
 (כה) ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל ה' וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסוף פרעה התלבלתי שלח את העם לזבחה לה':
 (כו) ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל ה':
 (כז) ויעש ה' כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד:
 (כח) ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם: פ

שמות פרק טו

- (כב) ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים:
(כג) ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה:
(כד) וילנו העם על משה לאמר מה נשתה:
(כה) ויצעק אל ה' ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו:
(כו) ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמת במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך: ס
(כז) ויבאו אילמה ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים:

שמות פרק טז

- (יא) ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים:
(יב) ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה:

שמות פרק כד

- (ג) ויבא משה ויספר לעם את כל דברי ה' ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר ה' נעשה:
(ד) ויכתב משה את כל דברי ה' וישכם בבקר ויבן מזבחה תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל:
(ה) וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים:
(ו) ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח:
(ז) ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע:

שמות פרק לב

- (ה) וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג לה' מחר:

שמות פרק יט

- (ג) ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל:
(ד) אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי:
(ה) ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ:
(ו) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל:

במדבר רבה (פרשה י)

והלוחות מעשה אלהים המה וגו'. אל תקרי חרות אלא חירות שאין לך בן חורין אלא מי שהוא עוסק בתלמוד תורה בלבד...

במדבר (פרק לא)

- (א) וידבר ה' אל משה לאמר:
(ב) נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמיה:
(ג) וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת ה' במדין:
(ד) וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש והצפורות התרועה בידו:
(ה) ויצבאו על מדין כאשר צוה ה' את משה ויהרגו כל זכר:

במדבר (פרק כה)

- (א) וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב:
(ה) ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור:
(ו) והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו ויעניו משה ויעניו כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד:
(ז) וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו: